

TEKSTEN VOOR GEDENKSTENEN

1. Rust zacht lieve... Moeder, Zuster, Meter, Tante
2. Aan mijn betreurde... Vader, Broer, Peter, Oom, Ouders
3. Aan onze beminde... Echtgenoot, Echtgenote
4. Aan mijn lieve... Grootvader, Grootmoeder
5. Aan onze betreurde... Dochter, Zoon,...
6. Aan onze lieve...
7. Aan mijn beminde...
8. Dood maar niet vergeten.
9. Eeuwig aandenken.
10. Diep betreurd.
11. Rust in vrede.
12. Rust zacht in deze kille grond.
13. Gaven tranen mijn kindje weer, zo had ik weldra mijn kindje mee
14. Al onze zorgen, al onze liefde, hebben u aan de dood niet kunnen ontrukken
15. Maakt geen gerucht rond dit graf, ons kind is niet dood, het slaapt
16. O mijn God, welk kwaad heb ik toch bedreven om mij mijn geliefd kind te ontnemen
17. Jij die mij zo lief was, bent heengegaan ondanks mijn gebeden
18. Ik heb helaas op aarde niets meer, dan uw zoet aandenken
19. Geen geluk hier beneden is groot genoeg om het verlies van ons kind te vergoeden
20. Al wat de vriendschap kan aanbieden, een bloem, een traan, een gedenken
21. Al wat de vriendschap kan aanbieden, een bloem, een traan, een gebed
22. Voor U zijn onze gedachten van elke dag
23. De aarde verbergt U, maar in mijn verbeelding zie ik u altijd
24. Slaap zacht, o moeder (vader) lief in deze kille grond
25. Jij was ons nauwelijks gegeven of men ontnam je reeds het leven
26. Jij was, o lieveling, mijn schat mijn al, die ik nooit vergeten zal
27. Ach, niets is mij gebleven, jij was mijn ziel, mijn leven
28. Dikwijls zal ik op deze koude stenen bij u komen wenen
29. Dikwijls zal ik op deze koude aarde, dicht bij u komen wonen
30. O wrede dood, waarom haar (hem) ontnomen, die ons het leven heeft gegeven
31. Kille aarde jij verbergt voor altijd onze schat
32. De vriendschap verenigde ons, de dood scheidt ons, God zal ons opnieuw verenigen
33. Voor mij de zorgen en kwellingen van deze aarde
34. Ach, wie zal onze tranen drogen, zijn beeld staat altijd voor onze ogen
35. Rust in vrede in uw sombere woonst, voor mij is er op aarde geen geluk meer
36. Hoe zal ik het leven verdragen, nu jij mij bent ontnomen
37. Ik ga door droefheid fel gebukt sinds jij van mij bent weggerukt
38. Mijn... hij (zij) was rechtvaardigheid in woord en daad
39. Lieve... uw aandenken blijft ons immer bij
40. Lieve... uw scheiden baart diepe smart

41. Zij was de beste aller moeders, zij ruste in vrede
42. Hij was beste aller vaders, hij ruste in vrede
43. Lieve... voor u zijn mijn gedachten van elke dag
44. Lieve... goed waart gij, onvergeten blijft gij
45. Lieve... u vergeten zullen wij nooit
46. Hoe eerbaar edel fijn, kon toch mijn.... zijn
47. Lieve... mag ik nooit uw beeltenis bederven
48. Mijn... hij was mijn vriend in vreugd en leed
49. Lieve... uw hart was als een bloem die de stralen van de zon ving
50. Lieve... uw beeld blijft in mijn (ons) hart bewaard
51. Lieve... ik vergeten (wij vergeten) u nooit
52. Lieve... rust zacht in deze kille grond
53. Lieve... uw leven was mijn (ons) licht
54. Lieve... jij was voor mij (ons) de zon, de vreugde
55. Het leven is een strijden, hier eindigt alle lijden
56. Tedere bloem, nauwelijks ontloken, waarom reeds van uw tak gebroken
57. Jij die mij (ons) zo lief was, bent heengegaan ondanks mijn (onze) gebeden
58. De aarde verbergt je, maar in mijn (ons) hart blijf je voortleven
59. Alles vergaat, alles verdwijnt, behalve het aandenken
60. O wrede dood, waarom hem (haar) ontnomen die mij (ons) zo dierbaar was
61. Lieve... voor mij (ons) blijf je steeds het hoogste, het edelste
62. Een hart van goud vol goede gaven ligt hier zacht en stil begraven
63. Uw plaats is ledig rond de haard maar uw beeld blijft in ons hart bewaard
64. Naar liefde en plicht was uw leven gericht
65. Het enige wat je ons hebt aangedaan is dat je te vroeg van ons bent heengegaan
66. Te vroeg ben je van ons heengegaan, doch in ons hart blijf je bestaan
67. Te vroeg viel stil uw levensreis, doch was God wil is wijs
68. Uw kinderen, (kleinkinderen) vergeten u nooit
69. Overgoed waart gij, onvergeten blijft gij
70. Toen de dood je leven nam, begrepen wij welk leed ons overkwam
71. Te vroeg ben jij ons ontnomen, in ons hart blijf je altijd wonen
72. Dank aan O.L.V
73. Dank voor bekomen gunst
74. Dank voor genezing
75. Dank aan de H Antonius
76. Dank aan de H. Rita
77. Dank aan de H. Theresia
78. Rust (zacht) lief engeltje
79. Rust zacht lief kindje
80. Voor zijn (haar) verjaardag
81. Aan ons lief dochtertje (zoontje)
82. Lief dochtertje (zoontje) o rusteloos ijdel leven, niemand kan jou ons teruggeven
83. Door pijn en smarten ben je bezweken, maar door ons nooit vergeten
84. Een gulle lach, een traan... Aardse bewijzen van je blijvend voortbestaan
85. Wij die achterblijven vergeten je nooit

86. Wij zullen je nooit vergeten
87. Uit ons midden maar niet vergeten
88. Uw beeld blijft in ons hart bewaard
89. De tijd gaat voorbij, de herinnering blijft
90. De jaren gaan voorbij, de herinnering blijft
91. Een bloem (roos) voor elke dag
92. Uw heengaan voelen wij zo aan, in ons hart blijf je altijd bestaan
93. Je taak is volbracht, onze onderlinge liefde zal blijven
94. Groot is onze (mijn) smart, toch leef je voort in ons (mijn) hart
95. Uw beeld blijft in ons (mijn) hart bewaard
96. Uw aandenken blijft ons immer bij
97. Nachtegaal, wanneer je rond dit graf vliegt, zingt dan voor hem (haar) jou mooiste lied
98. Bewaar een woord voor mij in de stilte van de dood, wees goed voor elkander
99. Heengaan doet verdriet maar toch vergeten wij elkander niet
100. Nooit zullen wij nog beleven wat jij ons met zoveel liefde hebt gegeven
101. Konden onze gedachten jou doen herleven, jij was altijd bij ons gebleven
102. Liefde en geluk kon niet stuk, je was als een zon die nimmer doven kon
103. Wie je gekend heeft vergeet je nooit
104. Als ik verdriet heb en geen raad meer weet, denk ik aan al het goede dat je voor mij deed
105. Met jouw beeld in mijn hart vind ik troost in mijn smart
106. Al wat de liefde kan schenken, een bloem, een traan, een gedenken
107. Je was zo goed, wie je gekend heeft vergeet je nooit
108. Om je heengaan treuren wij, om wat je was zeggen wij dank
109. Eenvoudig en oprecht vol goedheid was uw leven, uw edel hart heeft ons zoveel gegeven
110. Te vroeg ben je ons ontnomen, in ons hart blijf je altijd wonen
111. Van het concert van het leven, krijgt niemand een programma
112. Treurend om je heengaan, dankbaar om wat je was
113. Uw kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen vergeten u nooit
114. Uw leven was als graan op de velden, het bracht overvloedig vruchten voort
115. Uw laatste woord hebben wij niet meer gehoord, maar uw beeld leeft ongestoord in ons hart minzaam voort
116. Wat je voor ons betekende vergeten wij nooit
117. Een vriend sterft niet, hij leeft voort in het hart van zijn echte vrienden
118. De wereld was mooi toen jij er nog was
119. Het is stil in huis nu jij er niet meer bent
120. Geen tranen of woorden kunnen zeggen hoezeer we je missen
121. Nooit meer worden de dagen als voorheen, veel te vroeg ging je van ons heen
122. Uw hart was als een bloem die de stralen van de zon ving
123. Uw vriendschap zal in ons hart blijven voortleven
124. We missen je elke dag in kleine eenvoudige dingen, maar in ons hart blijf je immer bij ons
125. Uw goedheid blijven wij in ons hart dragen

126. Afscheid nemen is het moeilijkste in het leven, men leert het niet, men begrijpt het nooit
127. Een dankbaar hart is onvergetelijk
128. Voor elk moment (mooi uur) waarop je ons hebt blij gemaakt zeggen we dank
129. Een dag van verdriet duurt langer dan een maand van vreugde
130. Het leven duurt één generatie, een goede moeder (vader) is eeuwig
131. De droefheid leert ons wat de vreugde waard is
132. 's Morgens was je er nog, 's avonds niet meer, wij blijven steeds aan je denken elke keer weer
133. Uw handen hebben voor ons gewerkt, uw hart heeft voor ons geklopt, uw ogen hebben ons tot het laatst gezocht
134. Te kort was je aardse leven, maar eeuwig blijf je in ons gedachten verderleven
135. Nooit vragend, nooit klagend, alles voor zichzelf dragend, heeft hij veel voor ons gedaan
136. In ontelbare mooie herinneringen blijf je voor altijd bij ons
137. Steeds waren wij blij een moeder (vader) te hebben zoals jij
138. Wie in gedachten leeft die is niet dood, dood is alleen die vergeten wordt
139. In stil verdriet, 'k vergeet je niet
140. Voor al de liefde en trouw die ik had van jou
141. Ze zeggen dat het went, maar niemand zegt wanneer
142. Voor de wereld was hij slechts die ene, voor ons was hij de hele wereld
143. Niemand weet hoeveel we van je houden, en van jou blijven houden
144. Je warm hart is nu stil, maar de liefde die jij ons gaf, vergeten wij nooit
145. In hart en geest ben jij nabij, en toch blijf jij het allermooiste in mij
146. Voorgoed uit ons midden, maar altijd in ons hart
147. Nu heb jij je ogen gesloten rustig en stil, zoals je van 't leven hebt genoten
148. Zoals gisteren eens was, zal morgen nooit meer zijn
149. De goedheid van een vader is hoger dan een berg, de goedheid van een moeder dieper dan de zee
150. De zon ging onder voor het avond werd
151. Vergeet de mooie dagen niet
152. Het leven van een mens is als een kaars in de wind
153. Wij hadden jou zo graag in ons midden
154. Uw leven brak als een roos in de storm maar uw gedachtenis blijft dankbaar in ons hart bewaard
155. Jou vergeten kunnen wij niet, wij leven verder met een stil verdriet
156. Toen je zei : "Eens komt de dag dat ik jullie moet verlaten", wist ik niet dat die dag zo dichtbij was
157. Slaap zacht je hebt het verdiend, je vocht tot aan je laatste zucht
158. Zoveel sterren aan de hemel, zoveel liefde hebben wij van jou gekregen
159. In ons hart en gedachten blijf je bij ons
160. We missen uw diepe goedheid maar bewaren uw warmte in ons hart
161. Woorden voor zoveel verdriet zijn er niet
162. De pijn om het verlies zal blijven, ook als heel het land in maart en mei opnieuw in bloei zal staan

163. Zoals de zon dankbaar is voor de warmte zijn wij dankbaar voor de goedheid die jij ons gaf
164. Voor elk mooi uur dat je ons hebt blij gemaakt zeggen we dank
165. Je liefde was steeds een gouden moment in ons leven
166. We zullen je missen, elke dag, maar in ons hart zal je blijven bestaan
167. Lieve vader (moeder), wij danken u voor dit mooie leven. Wij kunnen jou niets meer geven maar jij gaf ons veel om verder te leven
168. Jouw leven was zo heel gewoon maar juist daarom zo echt en schoon
169. Met diepe dankbaarheid denken wij aan u terug
170. Je was voor ons een schat en leeft voort in ons gebroken hart
171. Nu we je liefde moeten derven, proberen we een grijze hemel blauw te verven
172. Als elke druppel kon zeggen hoezeer we je missen, dan regende het elke dag
173. Als liefde en herinneringen een brug konden bouwen, dan klommen we naar de hemel en brachten je terug
174. Achter mijn stil verdriet glinstert nog steeds iets van uw schoonheid
175. Wanneer je doodgaat hoef je niet te sterven, als er maar mensen je warmte en liefde erven
176. Als je sterft verdwijn je niet, want zoveel herinneringen blijven, ook na de tijd van verdriet
177. Gedenken is : elke gedachte als een bloem schikken tot een ruiker van herinneringen
178. Als een zon die ondergaat, zo ben je van ons heengegaan
179. Ook al ben je ver weg, in ons hart blijf je bestaan, want alle herinneringen zullen nooit verloren gaan
180. Wanneer je verdrietig bent, blik dan opnieuw in je hart en je zult zien dat je weent om wat je vreugde schonk
181. Ga nooit heen zonder te groeten, ga nooit heen zonder een zoen, wie het noodlot zal ontmoeten, kan het morgen niet meer doen
182. Je vriendschap en gezelligheid blijft in ons leven, 't is de leegte eromheen die verdriet blijft geven
183. De zon die jij bracht in ons leven zullen wij nooit vergeten
184. We weten dat je op ons wacht, en met mooie herinneringen in onze gedachten, wordt onze pijn een beetje verzacht
185. Verder leven in het hart van hen die je liefhebt, is nooit sterven
186. Het leed haar (hem) te hebben verloren mag ons niet doen vergeten, het geluk haar (hem) gekend te hebben
187. Opgetild tot boven regenbogen, blijf je een synoniem van liefde
188. In het gevoel van nooit vergeten, vind ik parels van je liefde weer
189. Afscheid nemen is met zachte vingers dicht doen wat voorbij is en verpakken in goede herinneringen.
190. We zullen je missen, maar in ons hart zal je met ons samenblijven.
191. Voor ons blijf je hier, diep in ons hart
192. Hoe kan het leven, dat zo zonnig was, opeens zo droef en donker worden.
193. Het leven mooi was met jou, het wordt moeilijk zonder jou.
194. Leven is : vast willen houden en toch los moeten laten.
195. Altijd samen, nooit alleen, onafscheidelijk, altijd één.

196. Wat op liefde is gebouwd, vergaat niet.
197. De band is zo sterk, het afscheid zo moeilijk.
198. Sterven is geen afscheid nemen van het leven, wel van de tijd.
199. Zoveel verdriet, nu rest ons warm en gelukkig, de herinnering aan jou.
200. Het is ons geleend, de vele mooie dingen, ons eeuwig bezit zijn de herinneringen.
201. Zoveel wilde je nog doen, zoveel wilde je nog leren,
zoveel wilde je nog ontdekken en nu is je weg al ten einde.
202. Geen schat op aarde is groot genoeg om jou te vervangen.
203. Afscheid nemen en scheiden, zijn dingen die door 't hart snijden.
204. Als je hielp waar je kon, aan wat warmte en wat zon, heb je niet voor niets geleefd.
205. Plots ging je heen, onuitsprekelijk verdriet, vergeten zullen we je niet.
206. Zijn (haar) werk, zijn (haar) kracht, zijn (haar) interesse voor het leven,
hij (zij) heeft er alles voor gegeven.
207. Haar (zijn) hart was ruim en goed met een gulle lach naar het leven.
208. Zij (Hij) bewaarde altijd de moed om het beste van zichzelf te geven.
209. Wat het leven heeft verenigd, kan de dood niet scheiden
210. Leven zonder jou kent geen vreugde
211. De herinneringen aan jou weerspiegelen je leven
212. Het leven is een (lange) weg die te vroeg eindigt
213. Het leven geeft, de dood neemt, herinneringen blijven
214. Tranen kunnen ons verdriet niet doven
215. Onze wegen zijn gescheiden, maar onze harten blijven samen
216. Als vrienden gingen we door 't leven, als vriend blijf je (bij ons) leven
217. De goede herinneringen aan jou verzachten de pijn
218. Wat onze ogen niet meer zien, blijft ons hart voelen
219. Jouw leven was mijn hele bestaan, Hoe kan ik nu verdergaan
220. In het boek des leven is het eind niet beschreven
221. Achter tranen van verdriet, schuilt de lach van de herinnering
222. Eens was je de zon in huis, nu ben je de zon in ons hart
223. Door mijn tranen heen lijkt alles wazig, scherp blijft het profiel van jou
224. Je beseft pas in de avond, hoe mooi de dag is geweest
225. Moeders gaan maar sterven niet, ze leven om liefde te geven
226. Een boek, zo groot, zal nooit bestaan, om te beschrijven wat jij voor ons hebt gedaan
227. Jaren zijn voorbij gegleden, toch weten wij beslist, jij wordt nog zo vaak gemist
228. Er klonk in jou een levenslied, een echte vriend vergeten wij niet
229. De nacht wisselt met de dag, het licht met de duisternis, maar de herinnering aan jou
blijft
230. Voor heel de wereld was hij een vriend, voor ons was hij de hele wereld
231. Wie voortleeft in het hart van de zijnen, kan nooit uit het leven verdwijnen
232. Niets kan de leegte van een afwezigheid vullen, maar dankbaarheid verandert de pijn
der herinnering in stille vreugde
233. Voorbij de wolk van mijn verdriet, licht jouw gelaat soms even op
234. Alle goedheid, alle genegenheid, bouwt eeuwigheid
235. Een moeder uit de duizend !
236. Je woorden dragen verder... je handen geven voort...

237. Weet dat onze tranen een zee vormen van mooie herinneringen aan jou
238. Ik huil om jou ook als ik lach. Het gemis dat blijft echt iedere dag
239. De hemel heeft er een mooie ster bij, en dat ben jij
240. Het leven is slechts een knipoog in de tijd, daarna zijn we allen samen, voor altijd
241. Nu jouw levenswind is geluwd, zalven de mooie herinneringen onze wonde en bittere pijn
242. De mooiste bloemen bloeien vaak in het verborgene
243. De stilte die je achterlaat is groot, maar in ons hart blijf je leven
244. Als je door de nacht gaat zonder één ster, denk er dan aan dat boven de wolken iemand naar je glimlacht
245. Jij was ons verdriet en troost, ons gesprek, ons lied. Voor altijd dachten we, maar zo was het niet
246. Er is de pijn om het gemis maar we hebben uw warm hart als erfenis
247. De herinnering blijft zoals je was, in eenvoud sterk en groot
248. Dwars door de stille leegte klinkt de echo van jouw lach
249. Je blijft geborgen in onze herinnering
250. Veel fijne herinneringen verzachten ons verdriet
251. Zo dicht bij, maar aan de andere kant ook zo ver weg
252. Ook al ben je van ons heengegaan, jij zult als de mooiste regenboog hoog aan de hemel staan
253. We weten dat het leven verdergaat, maar jouw luisterend oor en wijze raad missen we elke dag
254. 't Leven is als sneeuw, je kunt het niet bewaren. Troost is dat je er was, uren, maanden, jaren
255. Waar je ook bent heengegaan, in ons hart blijf je voortbestaan
256. Je was er altijd, je was er heel veel, je was er voor iedereen, en nooit teveel
257. Soms zou ik willen dat gisteren nooit voorbij ging, omdat vandaag alles zo anders is
258. Als de draad wordt doorgeknipt voel je pas de diepte van verbonden zijn
259. Er is een schakel die de dood niet kan verbreken, liefde en herinnering leven altijd voort
260. In een leven vol inhoud en door wilskracht omgeven, heeft hij (zij) alles wat hij (zij) bezat teruggegeven voor 't eeuwig leven
261. Een bijzonder mooi en rijk leven is plotseling afgesloten
262. Ons zonnetje in huis is achter de wolken verdwenen, maar jouw warmte zullen wij altijd blijven voelen
263. Er is een boom geveld, hij zuchtte ruisend als een kind terwijl hij viel, nog vol zomerwind
264. We zullen je missen in dit leven, maar altijd om jou blijven geven
265. Waar de zon de hemel raakt, en een lijn getrokken wordt tussen blauw van zee en lucht, daar ben je gebleven
266. Sporen in het zand, het tij dat keert, verdwenen voetstappen, blijvende herinneringen
267. Bij elk afscheid wordt een herinnering geboren
268. Het geluk is van glas, juist als het eindelijk glanst, breekt het stuk
269. Als we naar de sterren kijken zullen we aan je denken, en van hieruit alle liefde naar je wenken

270. Je was als een kaars vol licht, warmte en gezelligheid, die nu is opgebrand, doch jouw uitstraling zal blijven tot in eeuwigheid
271. Aan een tere draad van tranen, rijg ik stil de maanden van gemis...
272. Elk afscheid is de geboorte van een herinnering
273. Belangrijk is niet alleen de weg die je gaat, maar ook de sporen die je achterlaat
274. Heel bijzonder, heel gewoon, gewoon een heel bijzonder persoon...
275. Weinig nemen en veel geven, geslaagd ben je in je leven, je hebt ons een goed voorbeeld gegeven
276. Een stoel blijft leeg, een stem blijft zwijgen, maar in mijn hart zal je altijd blijven
277. Zoals hij (zij) leefde is hij (zij) heengegaan, eenvoudig en tevreden
278. Een vader is vaak een rots in de branding, altijd sterk en altijd paraat, daarom is het best moeilijk dat hij ons voorgoed verlaat
279. Weinig nemen en veel geven, geslaagd ben je in je leven. Je hebt ons een goed voorbeeld gegeven
280. Wanneer je verdrietig bent, blik dan opnieuw in je hart en je zult zien dat je weent om wat je vreugde schonk
281. Je was er altijd, je was er heel veel, je was er voor iedereen, en nooit teveel
282. Voor altijd op een speciale plaats in ons hart
283. Nu tel en omhels ik die intense momenten die we samen deelden
284. Mooi zijn de herinneringen die blijven
285. Als je de moed opgeeft, vergeet dan niet : de herinnering leeft
286. Alleen wie achterblijft weet hoe afscheid klinkt
287. Fijne herinneringen geven ons kracht
288. Verhuizen aan het eind van 't leven is gaan en alles laten staan
289. Hoe mooier de herinnering, hoe pijnlijker is ons verdriet. We danken je voor wie je was en wat je in ons achterliet
290. Groot is het verlies, beperkt zijn onze woorden
291. Zo lief, zo klein, zo mooi, zo fijn, zo zal je altijd in onze gedachten zijn
292. Het verdriet verdwijnt, de liefde leeft voort
293. Een lichtje zal er altijd zijn, en dat ben jij. Je hoort er voor altijd bij.
294. De vreugde die je in ons leven bracht zal altijd bij ons blijven.
295. De lege plek, het doet zo'n pijn, maar in gedachten zal je altijd bij ons zijn
296. Waarom jij ? We zullen het nooit weten, we zullen je missen maar nooit vergeten
297. Een lichtje zal er altijd zijn en dat ben jij. Je hoort er voor altijd bij
298. Altijd actief, volop in het leven. Steeds positief, altijd alles gegeven
299. Je was bij ons, je bent er nog
300. Opeens stond de wereld even stil, deze zal nooit meer dezelfde zijn
301. In een zee van liefde geboren, op golven van liefde gestorven
302. Bedankt voor je liefde, zorgen en trouw. We blijven in gedachten eeuwig bij jou
303. Afscheid is terugblikken op mooie momenten
304. We danken je voor wie je was en wat je in ons achterliet
305. Als de stilte overheerst, brengen de herinneringen troost
306. Gekoesterd in herinneringen, blijf je in ons hart aanwezig
307. Goedlachs, gedreven, graag gezien, gewoonweg geweldig
308. We zullen je missen, maar nooit vergeten

309. Voor altijd blijft je in ons hart, op een plaatsje, heel apart
310. Blij, want we hebben jou gekend, bedroefd, nu je er niet meer bent
311. Alle goede herinneringen blijven bestaan
312. Het is een gemis, een stille pijn, dat je er nooit meer zal zijn
313. Je levenslust, je lach, we zullen je ontzettend missen
314. Je bent niet meer daar waar je was, maar overal waar wij zijn
315. Omdat er liefde is, bestaat er geen voorbij, in alle eeuwigheid ben jij
316. Een groot gemis, een groot verdriet, maar herinneringen vergeten wij niet
317. Zoveel gedaan, zoveel gegeven, zoveel gekregen. Een bijzonder persoon !
318. Zonder jou zal er altijd een enorme leegte zijn
319. Moe, maar voldaan, heeft zij/hij ons losgelaten
320. Jouw stoel is leeg, jouw stem is stil, wie jou heeft gekend weet wat dat zeggen wil
321. Jouw grenzeloze liefde wordt nu in eindeloze herinneringen vertaald
322. We hebben genoten van de jaren met jou, maar zullen jou missen bij het verdergaan
323. Een lege plek, een groot gemis, een mooie herinnering is alles wat er nog is
324. De schittering in jouw ogen gaf ons levenskracht en warmte. Zo was jij er voor ons al die mooie jaren
325. Als ik een bloem zou planten voor elke keer dat ik aan jou denk, zou mijn tuin altijd in bloei staan.

326. Herinner mij in stralende zon, hoe ik was toen ik alles nog kon.